RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 92.524 van 23 januari 2001
in de zaak A. 43.836/XII-965.

In zake : Paul SEGERS,
wonende te GENT,
Wildebrake 43

tegen :

1. het Vlaamse Gewest,
2. de stad GENT.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul SEGERS op 14 februari 1991 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van "de beslissing (van 18 december 1990) van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt (...) in zoverre aan verzoeker de tuchtstraf van de schorsing voor de duur van drie weken, met verlies van wedde, wordt opgelegd";

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 9 november 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verwerende partijen;

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2000;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. DE MEESTER, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de burgemeester van de stad Gent verzoeker, adjunct-politiecommissaris van de stad, op 18 april 1990 uitnodigt om te worden gehoord over een inbreuk op artikel 216 van de nieuwe gemeentewet, in verband met het verbod om handel te drijven of een betrekking uit te oefenen die onverenigbaar is met de ambtsbezigheden; dat de burgemeester verzoeker op 20 september 1990 straft met drie weken schorsing met inhouding van wedde, wegens "a) het stellen van daden van uitbating van een herberg, b) tijdens een periode dat hij met ziekteverlof was, c) het ontkennen van de feiten vermeld onder a) ten overstaan van de hoofd-commissaris van politie"; dat verzoeker tegen die beslissing beroep instelt overeenkomstig het decreet van 7 juni 1989 houdende de vaststelling voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat bij besluit van 18 december 1990 de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en

Openbaar Ambt enerzijds het beroep tegen de tuchtstraf van de burgemeester inwilligt omdat "de twee laatste feiten dewelke ten laste van beroeper worden gelegd niet vermeld zijn in de oproepingsbrief van betrokkene", en anderzijds aan verzoeker wegens het eerste feit, de uitbating van een handelszaak, de tuchtstraf van drie weken schorsing met verlies van wedde oplegt;

Overwegende dat de tweede verwerende partij in de memorie van antwoord vraagt buiten de zaak te worden gesteld omdat geenszins blijkt dat verzoeker eveneens de vernietiging beoogt van het besluit van 20 september 1990 van de burgemeester; dat verzoeker dit in de memorie van wederantwoord betwist en repliceert dat het beroep, gelet op de aangevoerde middelen, "even-zeer" gericht is tegen de beslissing van 20 september 1990 van de burgemeester;

Overwegende dat de zienswijze van de verzoeker wordt bijgevallen; dat het beroep geïnterpreteerd wordt als zijnde gericht tegen de beslissing van 18 december 1990 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt én tegen het besluit van 20 september 1990 van de burgemeester van de stad Gent; dat de tweede verwerende partij niet buiten de zaak wordt gesteld;

Overwegende dat de verwerende partijen in de memories van antwoord doen gelden dat het beroep dat verzoeker op grond van het artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 tegen de beslissing van de burgemeester heeft ingesteld een hervormingsberoep betreft, dat de gemeenschapsminister, oordelend in graad van hoger beroep, opnieuw uitspraak ten gronde heeft gedaan en dat deze uitspraak in de plaats van die van de burgemeester is gekomen; dat de eerste verwerende partij in de laatste memorie er op wijst dat de regeling van het

artikel 13 tot stand is gekomen ten gevolge van de consensus, in de commissie voor binnenlandse aangelegenheden en openbaar ambt van de Vlaamse Raad, over het ontwerp van overgangsdecreet van 10 mei 1989, dat er geen twijfel over kan bestaan dat het beroep van het decreet van 10 mei 1989 een hervormingsberoep is en dat bijgevolg ook het beroep van artikel 13 van het decreet van 7 juni 1989 die kwalificatie verdient;

Overwegende dat de beslissing van de gemeenschapsminister stoelt op het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten; dat, zoals nader toegelicht in de arresten van de Raad van State inzake BUYCK, nr. 47.785 van 7 juni 1994, en GEMEENTE ZELE, nr. 68.249 van 23 september 1997, het decreet van 7 juni 1989 met betrekking tot tuchtstraffen opgelegd aan het politiepersoneel in een goedkeurings-toezicht en niet in een hervormingstoezicht voorziet, en dat voordien ook het decreet van 10 mei 1989 houdende regeling voor het Vlaamse Gewest van het administratief toezicht betreffende sommige tuchtmaatregelen getroffen ten aanzien van de leden van de gemeentepolitie een goedkeuringstoezicht instelde;

Overwegende dat aangezien de gemeenschaps-minister te dezen alleen over een goedkeuringsbevoegd-heid beschikte, hij bijgevolg slechts bevoegd was om de beslissing van 20 september 1990 van de burgemeester goed te keuren of niet goed te keuren; dat hij integen-deel in graad van beroep uitspraak heeft gedaan over de aan verzoeker ten laste gelegde feiten; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat hij daardoor zijn bevoegdheid overschreden heeft; dat zulks de vernietiging van het hele ministerieel besluit dient mee te brengen;

Overwegende dat verzoeker in een derde middel aan het besluit van de burgemeester de schending van het recht van verdediging toeschrijft, doordat de burgemeester verzuimde hem de precieze aard en omvang van de ten laste gelegde tekortkomingen ter kennis te brengen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij verzoekers aantijging "correct" noemt; dat de tweede verwerende partij antwoordt dat verzoeker al op 6 maart 1990 wist dat hem een inbreuk op artikel 216 van de nieuwe gemeentewet werd verweten en dat hij "zeker na het besluit van de burgemeester waarbij hem de tucht-straf werd opgelegd" kennis had van de aard en de omvang van de ten laste gelegde feiten;

Overwegende dat de burgemeester verzoeker op 20 september 1990 een tuchtstraf oplegt wegens drie tekortkomingen; dat de oproeping van 18 april 1990 voor het tuchtverhoor alleen van de eerste tekortkoming gewag maakt; dat verzoeker het recht van verdediging terecht geschonden noemt; dat het middel gegrond is; dat ook de beslissing van de burgemeester moet vernietigd worden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden :
- de beslissing van 18 december 1990 van de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt waarbij enerzijds het beroep van Paul SEGERS tegen de beslissing van 20 september 1990 van de burgemeester van Gent wordt ingewilligd en anderzijds hem een tuchtstraf van drie weken schorsing met weddeverlies wordt opgelegd en

- de beslisssing van 20 september 1990 van de burgemeester van Gent om Paul SEGERS een tuchtstraf op te leggen van drie weken schorsing met weddeverlies.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2001, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **D. VERBIEST.**